

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 7110899252
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7110899252.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v sporovej veci žalobcov v 1. rade: SKA Metal, s.r.o., Trieda SNP 88, 04011 Košice, IČO: 44 794 690, v 2. rade: Y. W. U., bytom T. XXXX/X, XXX XX I. - Západ, zastúpeného advokátom JUDr. Eduardom Moravským, Hlavná č. 1, 040 01 Košice, proti žalovaným v I. rade: A. V., nar. X.X.XXXX, I. XXX/XX, I.-Západ, v II. rade: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpenej: Valko Marián & partners s.r.o., Porubského 2, 81106 Bratislava, IČO: 35 916 192, v konaní o vydanie predbežného opatrenia, o dovolaní žalovaného v II. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. mája 2016, č. k. 2CoZm 7/2016-694, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného v II. rade o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 15. mája 2015, č. k. 31CbZm/3/2010-592 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 7.9.2015, č. k. 3CbZm/3/2010-645 návrhu žalobcu v 2. rade na vydanie predbežného opatrenia z 28. apríla 2015 vyhovel a vydal predbežné opatrenie, ktorým žalovanému v II. rade uložil, aby sa zdržal doplnenia blankozmenky č. 032/80307/09, datovanej dňa 10.11.2009 v údají zmenkovej sumy a v údají splatnosti a aby sa zdržal nakladania s blankozmenkou č. 032/80307/09, datovanou dňa 10.11.2009 spôsobom, ktorým by došlo k jej scudzeniu na tretiu osobu a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vykonaní o určenie, že ručiteľské vyhlásenie žalobcu v 2. rade za zaplatenie časti zmenkovej sumy zo zmenky č. 032/80307/09, datovanej dňa 10.11.2009 je neplatné; uložil žalovanému v II. rade, aby sa zdržal doplnenia blankozmenky č. 040/80307/09, datovanej dňa 10.11.2009 v údají zmenkovej sumy a v údají splatnosti a aby sa zdržal nakladania s blankozmenkou č. 040/80307/09, datovanou dňa 10.11.2009 spôsobom, ktorým by došlo k jej scudzeniu na tretiu osobu a to až do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o určenie, že ručiteľské vyhlásenie žalobcu v 2. rade za zaplatenie časti zmenkovej sumy zo zmenky č. 040/80307/09, datovanej dňa 10.11.2009 je neplatné; uložil žalovanému v II. rade, aby sa zdržal doplnenia blankozmenky č. 008/80307/09, datovanej dňa 10.11.2009 v údají zmenkovej sumy a v údají splatnosti a

aby sa zdržal nakladania s blankozmenkou č. 008/80307/09, datovanou dňa 10.11.2009 spôsobom, ktorým by došlo k jej scudzeniu na tretiu osobu a to až do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o určenie, že ručiteľské vyhlásenie žalobcu v 2. rade za zaplatenie časti zmenkovej sumy zo zmenky č. 008/80307/09, datovanej dňa 10.11.2009 je neplatné; uložil žalovanému v II. rade, aby sa zdržal doplnenia blankozmenky č. 036/80307/07, datovanej dňa 18.7.2007 v údají zmenkovej sumy a v údají splatnosti a aby sa zdržal nakladania s blankozmenkou č. 036/80307/07, datovanou dňa 18.7.2007 spôsobom, ktorým by došlo k jej scudzeniu na tretiu osobu a to až do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o určenie, že ručiteľské vyhlásenie žalobcu v 2. rade za zaplatenie časti zmenkovej sumy zo zmenky č. 036/80307/07, datovanej dňa 18.7.2007 je neplatné; uložil žalovanému v II. rade, aby sa zdržal doplnenia blankozmenky č. 054/80307/07, datovanej dňa 30.10.2007 v údají zmenkovej sumy a v údají splatnosti a aby sa zdržal nakladania s blankozmenkou č. 054/80307/07, datovanou dňa 30.10.2007 spôsobom, ktorým by došlo k jej scudzeniu na tretiu osobu a to až do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o určenie, že ručiteľské vyhlásenie žalobcu v 2. rade za zaplatenie časti zmenkovej sumy zo zmenky č. 054/80307/07, datovanej dňa 30.10.2007 je neplatné. Pre prípad, že žalovaný v II. rade doplnil blankozmenku č. 032/80307/09, datovanú 10.11.2009, blankozmenku č. 040/80307/09, datovanú dňa 10.11.2009, blankozmenku č. 008/80307/09 zo dňa 10.11.2009, blankozmenku č. 036/80307/07 zo dňa 18.7.2007 a blankozmenku č. 054/80307/07, datovanú dňa 30.10.2007 v údají zmenkovej sumy a v údají splatnosti pred nariadením tohto predbežného opatrenia, súd žalovanému v II. rade zakazuje uvedené zmenky previesť indosamentom (rubopisom), a to až do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o určenie, že ručiteľské vyhlásenia žalobcu v 2. rade za zaplatenie časti zmenkovej sumy na nich vyznačené sú neplatné.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca v 2. rade osvedčil základné skutočnosti vyžadujúce, aby došlo zo strany súdu k dočasnej úprave pomerov strán, keďže terajší stav by mohol viesť k takému poškodeniu práv žalobcu (v 2. rade), ktoré by mohlo byť trvalé a neodstrániteľné po meritómom rozhodnutí vo veci samej, čím vzniká obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Žalobca v 2. rade osvedčil základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti svojho nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a že bez dočasnej úpravy právnych pomerov by boli jeho práva ohrozené konaním žalovaného (v II. rade). Príkaz obsiahnutý v predbežnom opatrení nie je, podľa súdu prvej inštancie, neprimeraným zásahom do práva žalovaného v II. rade. Poukázal na to, že zákon umožňuje rýchle a pružné riešenie takej situácie, keď je v záujme rýchlej a účinnej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania potrebný okamžitý zásah súdu. Súčasne poukázal na to, že predbežné opatrenie upravuje pomery účastníkov iba dočasne, resp. zaisťuje nároky doposiaľ právoplatne nepriznané, a to do času definitívnej (súdnej ochrany) a predpokladom jeho nariadenia je 1. osvedčenie nároku, ktorému sa má týmto predbežným opatrením poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, t. j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3. preukázanie vzťahu navrhovaného predbežného opatrenia k predmetu konania vo veci samej. Z dočasného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti, umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Pri tomto je potrebné zvážiť, či v dôsledku predbežného opatrenia nevznikne neprimeraná ujma niektorému z účastníkov a tiež, že predbežným opatrením možno iného obmedziť vo výkone jeho práv len v nevyhnutnom rozsahu a len dočasne tak, aby nariadenie predbežného opatrenia nevyvolalo, hoci len dočasne taký stav, ktorý by vyvolával ďalšie spory medzi účastníkmi konania.

3. Na odvolanie žalovaného v II. rade Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, napadnutým uznesením, uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil.

4. V odôvodnení svojho rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že z dočasného charakteru predbežných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd dodržať formálny postup pre dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo

veci samej. Predmetom konania je určovací žaloba preto predbežným opatrením sa upravujú pomery účastníkov do doby, než sa právoplatne rozhodne vo veci samej. Dôvody, ktoré žalovaný v II. rade uviedol v odvolaní nepovažoval odvolací súd za právne relevantné, a rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že uloženie povinnosti žalovanému v II. rade v uznesení o predbežnom opatrení možno od neho spravodlivo žiadať, pretože je uložená povinnosť primeraná vo vzťahu k možným následkom pre žalobcu v 2. rade. Povinnosť má len dočasný charakter a jej uloženie je potrebné za účelom dosiahnutia nariadenia predbežného opatrenia vo vzťahu k žalovanému v II. rade.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný v II. rade, navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietnuť, príp. napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodov uvedených v § 237 OSP [§ 241 ods. 2 písm. a) OSP] spočívajúcich v tom, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) OSP] a napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 241 ods. 2 písm. c) OSP].

6. Odňatie možnosti konať pred súdom postupom odvolacieho súdu dovolateľ vidí v tom, že nedoručil žalovanému vyjadrenie žalobcu v 2. rade k odvolaniu žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie, nedoručil žalovanému dôkazy, ktoré predložil žalobca v 2. rade pri podaní návrhu na vydanie predbežného opatrenia a ani neodôvodnil, prečo doručenie listinných dôkazov žalovanému nebolo potrebné, nedostatočne odôvodnil napadnuté uznesenie a predbežné opatrenie bolo vydané v čase, keď bolo o veci právoplatne rozhodnuté. Ďalej v dovolaní namietol nedostatok naliehavej potreby vydania predbežného opatrenia, neproporcionalitu vydaného predbežného opatrenia, totožnosť obsahu predbežného opatrenia s návrhom vo veci samej a nesprávne právne posúdenie veci, keď podľa názoru dovolateľa je možné blankozmenky, ako listiny obsahujúce torzo zmieniek, jednoznačne považovať za blankozmenky a nie za nedostatočne vyplnené (neplatené) zmenky.

8. Žalobca v 2. rade vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného v II. rade navrhol dovolanie žalovaného v II. rade odmietnuť ako neprípustné a uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania, pričom s poukazom na § 470 ods. 1 C. s. p. posudzoval prípustnosť dovolania v zmysle ustanovení C. s. p. a ďalej uviedol, že žalovaný v II. rade vo svojom dovolaní neuvádza žiadne argumenty o tom, že súdy prvej a druhej inštancie nesprávne posúdili dôvodnosť nároku žalobcu v 2. rade na vyslovenie požadovaných určovacích výrokov ohľadne blankozmenky č. 036/80307/07 zo dňa 18.07.2007 a blankozmenky č. 054/80307/07 zo dňa 30.10.2007. Poukázal taktiež na to, že pokiaľ nedôjde k platnej dohode o všetkých esenciálnych zložkách vyplňovacieho oprávnenia, teda nebude platne dohodnuté kto, kedy a ako blankozmenku vyplní, nebude platne udelené vyplňovacie oprávnenie a daná listina nie je blankozmenkou (s poukazom na Uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky spis. zn. 29Cdo/336/2010).

9. Žalovaný v II. rade vyjadrením zo dňa 23.9.2016 reagoval na vyjadrenie žalobcu v 2. rade k podanému dovolaniu.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný v II. rade zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného v II. rade je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.).

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom od 01.01.2015 (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 a ust. § 239 O. s. p.

12. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu,

pokiaľ to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,

b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c).

14. Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

15. Podľa 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenie odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

16. Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré je v danom prípade napadnuté dovolaním, nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Prípustnosť dovolania žalovaného v II. rade preto z týchto ustanovení nevyplýva. Navyše, § 239 ods. 3 O. s. p. vylučuje prípustnosť dovolania [i keby inak išlo o rozhodnutie so znakmi významnými z hľadiska § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. (tieto znaky nie sú v tomto prípade dané)] vtedy, ak smeruje (o. i.) proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení.

17. Prípustnosť dovolania žalovaného v II. rade by v preskúmvanej veci vzhľadom na vyššie uvedené prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej zo závažných procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p. Povinnosť odvolacieho súdu skúmať, či nedošlo k týmto vadám, vyplýva z § 242 ods. 1 O. s. p. Podľa ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné. Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. nie je významný subjektívny názor strany konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

18. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

19. V dovolaní sa namieta, že súdy odňali žalovanému v II. rade možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať (realizovať) procesné oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

20. Žalovaný v II. rade namieta, že k procesnej vade konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. došlo v dôsledku toho, že mu nebolo doručené vyjadrenie podané žalobcom v 2. rade k odvolaniu žalovaného v II. rade proti uzneseniu o vydaní predbežného opatrenia. Dovolací súd túto námietku nepovažuje za dôvodnú.

21. Povinnosti súdu pri rozhodovaní o vydaní predbežného opatrenia upravuje § 102 ods. 1 v spojení s § 75 ods. 8 O. s. p. Ide pritom na rozdiel od úpravy uvedenej v § 209a O. s. p. o špecifickú úpravu, ktorá platí výlučne pre konania o predbežných opatreniach. Z ustanovenia § 75 ods. 8 O. s. p. jednoznačne vyplýva, že v prípade ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia nariadený, súd doručí ostatným účastníkom návrh na nariadenie predbežného opatrenia až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. O nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. V konaní o nariadení predbežného opatrenia sa vychádza zo skutočností preukázaných alebo osvedčených žalobcom. Pri osvedčovaní nároku na základe predložených listín nie je nutné dbať na formálne požiadavky inak platné pre dokazovanie, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana mohla vyjadriť k obsahu listín. S poukazom na špecifický inštitút predbežného nariadenia a jeho špecifickú úpravu, nie je potrebné zasielať vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného. Uvedené sa týka aj ďalšej námietky žalovaného v II. rade o nezaslaní príloh k návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Prílohy, ako vyplýva z obsahu spisu, ani neboli k návrhu pripojené, žalobca v 2. rade len na tieto v návrhu na vydanie predbežného opatrenia poukazoval a sú to listiny, okrem vyššie uvedeného, ktoré tvoria obsah spisu a žalovaný v II. rade bol s týmito podrobne na pojednávaní dňa 8.3.2012 (č. l. 330) oboznámený, prípadne odkazujú na všeobecne známy portál obchodného vestníku, či všeobecne dostupnú webovskú stránku. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný v II. rade sa mylne domnieva, že súdy boli povinné mu doručiť vyjadrenie k odvolaniu podané žalobcom v 2. rade a prílohy k návrhu, ktoré neboli doručené súdu. Takáto povinnosť súdu nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúceho špecifický inštitút - predbežné opatrenie (pozri tiež rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo/120/2013, 4Cdo/384/2013, 8Cdo/71/2016).

22. Dovolací súd po preštudovaní spisu dospel k záveru, že nie je dôvodná ani námietka žalovaného v II. rade o nedostatočnom odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu a nevysporiadaní sa s jeho námietkami. V zmysle ustanovenia § 167 ods. 2 O. s. p. sa § 157 ods. 2 O. s. p. o náležitostiach odôvodnenia rozsudku použije pre uznesenie primerane. Táto primeranosť znamená, že pri uznesení o vydaní predbežného opatrenia, aj s prihliadnutím na dočasnosť takéhoto rozhodnutia, je z hľadiska náležitostí jeho odôvodnenia postačujúce stručné vysvetlenie, prečo súd rozhodol tak ako rozhodol. Tento záver podporuje aj znenie § 76 ods. 4 O. s. p., podľa ktorého, ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

23. V prejednávanej veci podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu požiadavku riadneho a dostatočného odôvodnenia spĺňa. Je z neho zrejmé, prečo odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, a akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil. Odvolací súd sa tiež v dostatočnom rozsahu zaoberal námietkami žalovaného v II. rade uvedenými v odvolaní. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Pri uzneseniach o nariadení predbežného opatrenia aj s prihliadnutím na dočasnosť takéhoto rozhodnutia, je z hľadiska náležitostí jeho odôvodnenia postačujúce stručné vysvetlenie, prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol. V zmysle § 75 O. s. p. rozhoduje súd o nariadení predbežného opatrenia len na základe návrhu a skutočností v ňom preukázaných alebo osvedčených žalobcom, v súlade s účelom tohto inštitútu sa neuplatňuje zásada kontradiktórnosti konania v tom zmysle, že súd rozhodne o nariadení predbežného opatrenia aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument účastníka konania.

24. Dovolateľ v súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia, namieta a) nariadenie predbežného opatrenia v čase, keď bolo o veci samej právoplatne rozhodnuté; b) nebola preukázaná naliehavá potreba požadovanej predbežnej úpravy; c) vydanie predbežného opatrenia bolo neproporcionálne vo vzťahu k právam žalovaného v II. rade; d) obsah predbežného opatrenia je totožný s návrhom rozsudku vo veci samej. K uvedeným námietkam dovolací súd už len stručne uvádza, že z ust. § 77 ods. 1 písm. c) O. s. p. vyplýva, že predchádzajúce predbežné opatrenie zaniklo právoplatným rozhodnutím vo veci samej. Toto rozhodnutie bolo dovolacím súdom zrušené a vrátené odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie bolo rozhodnutie dovolacieho súdu doručené dňa 21.4.2015, súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na vydanie predbežného opatrenia na návrh zo dňa 28.4.2015, uznesením zo dňa 15.5.2015. Dovolací súd dáva do pozornosti, že predbežné opatrenie je možné nariadiť v ktoromkoľvek štádiu konania vo veci samej do jeho právoplatného skončenia, dokonca toto je možné nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, preto námietka a) dovolateľa nie je dôvodná. K námietke d) dovolateľ a dovolací súd stručne uvádza, že v osobitných prípadoch je možné nariadiť predbežné opatrenie zhodné s navrhovaným výrokom vo veci samej, väčšinou ak sa vec sama týka určovacieho návrhu a v danej veci nejde o totožnosť výrokov. Ostatné námietky sú námietkami právneho posúdenia danej veci.

25. Pokiaľ odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že sú dané zákonné predpoklady pre vydanie predbežného opatrenia (§ 102 a § 75 až 76 ods. 1 O. s. p.), hoci - ako tvrdí žalovaný v II. rade - obsah spisu neumožňoval prijať taký záver, je jeho rozhodnutie (prípadne) vecne nesprávne, nie však zmätočné. Činnosť, pri ktorej súd posudzuje splnenie predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia, sa označuje ako právne posudzovanie veci. Nesprávne právne posúdenie veci, ktoré dovolateľ v danej veci namieta, je relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno (úspešne) uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď R 54/2012, a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011 a 7Cdo/26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O. s. p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. Keďže žalovaný v II. rade uvedený dovolací dôvod uplatnil v dovolaní, ktorý nie je procesne prípustný, nemohol dovolací súd podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

26. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného v II. rade nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O. s. p., a ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p.

27. Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v II. rade podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.